

Brief aan W.J. van Zeggelen ca. 1872

In bezit van het Literatuurmuseum C.4241 B.1

Beste Vriend!

Ontvang voorlopig mijn hartelijke dank voor het pres-en en r- van uw Menschenhater. Ik wilde u geen dankzeggen aler ik uw werk geheel gelezen had, en – goed gelezen zoo ik hoop. – Gij hadt mij vergund om 't oorspronkelijke eens met uw vertolking te vergelijken. Ik deed het en – nu zeg ik uit den grond van mijn hart: Mooi! Ferm! Prachtig! Mij dunkt het kan niet beter. – 'T moet een heele tour zijn om die verzen van den oude Heer Moliere zóo weertegeven. Gij zult ze ook niet uit den mouw hebben geschud. De Génestet zeide mij eens, dat het vertalen van een gedigt van V. Hugo gymnastiek voor hem geweest was, soms nam hij eenige regels mee naar bed..... De arme jongen kon niet slapen.

Ik hoop dat de verzen van M. u niet uit den slaap hebben gehouden terwijl gij ze voor ons tooneel hebt wakker gemaakt.

Van de waarde van het stuk, voor onzen tijd, wil ik liefst het oordeel opschorten. Wij zullen het – zoo ik hoop spoedig in Oefening zien. De vertaler of liever de dichter van den Nederlandschen Menschenhater zal er zeker niets dan lof van inoogsten. –

Het speet mij door een aanval van mijn lastige kwaal dezen morgen thuis te moeten blijven, terwijl ik besloten had om naar het kerkhof aan 't kanaal te wandelen. – Zoo gaan de vrienden en, wij volgen hen. – en die arme Bruck, of erger nog zijn arme vrouw en kinderen!

Nu, in gedachten druk ik u de hand en zeg u nogmaals dank, en wensch u veel genoeg van uw jongsten m.i. moeielijken arbeid, veel satisfactie! Wel verdiend!

Ja hoop dat de verren van M. ^{te}
niet uit den slaap hebben gehouden
terwijl gij te voor ons toonzeel hebt
trakter gemaakt.

Over de waarde van het stuk, voor
onzen tijd, wil ik liefs het oordeel
opschorten. My zullen het - zoo ik hoop
spoedig in Oefening zien. De vertaler
of liever de dichter van den Nederland-
schen Menschenkater zal er zeker
niets dan lof van inoopen. —

Ik heb speelt mij door een aanval
van mijn lastige kwaal dees, moogen
thuis te moeten blijven, terwijl ik
berolaten had om naar het kerkhof
aan d'kanaal te wandelen. — Zoo
gaan de vrienden — en, mij volgen
hen. — En die arme Bouck, of
erger nog zijn arme vrouw en kinderen!

Nu, in gedachten druk ik u de hand
en zeg u nogmaals dank, en wensch
u veel genuegen van ter jongsten
mij moeilyken arbeid, veel
satisfactie! wel verdient!

Beste Vriend!

Ontvang voorloopig mijn harteliker dank voor het present van Mr. Menschekater. Ik wilde te geen dank zeggen aler ik nu merk geheel gelezen had, en goed gelezen zoo ik hoop. - Gij hadt my vergund om te oorspronkelijk eens met uw vertolking te vergelijken. Ik deed het en nu lag ik uit den grond van mijn hart:

Mooi! Form! Prachtig! - Mij dunkt het kan niet beter. - Het moet een heel Lour zijn om die verren van den vaders Meer Molen zoo meertezeven. Gij zult ze ook niet uit den mouw hebben geschud. De Geneesk ~~leide~~ leide my eens, dat het vertalen van een gedicht van V. Hugo gymnastiek voor hem gemeent was; som nam bij eenige regels mee naar bed. . . . De arme jonkje kan niet hopen

C.4241 B.1

aan: ZEGGELEN, W.J.v.